

присуджується кваліфікація «магістр» за спеціальністю «Право» або «Міжнародне право».

Підсумовуючи викладене, можна зазначити, що проект Концепції реформування юридичної освіти містить як позитивні, так і досить спірні положення, що потребують уважного вивчення з боку юридичної спільноти. Це досить тривалий процес, що потребує ґрунтовного аналізу зарубіжного досвіду підготовки юридичних кадрів, залучення науковців, які, безпосередньо, «створять» майбутніх фахівців-юристів, врахування правосвідомості, національної спадщини в зазначеній сфері та очікуваних результатів.

Література:

1. Білічак О.А. Реформа юридичної освіти в Україні: проблеми і виклики. *Освітня аналітика України*. 2019. № 3 (7). С. 57-68.

2. Ківалов С.В. Актуальні проблеми вищої юридичної освіти: зарубіжний досвід та перспективи в Україні. *Актуальні проблеми політики*. 2017. Вип. 60. С. 4-13.

3. Мудрак Р.М. Юридична клінічна освіта в системі правової освіти України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 9. С. 26-28.

4. Проект Концепції реформування юридичної освіти URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-proponuye-dlya-gromadskogo-obgovorennya-napracovanij-spilno-z-ministerstvom-yusticiyi-ukrayini-proekt-koncepciyi-reformuvannya>

5. Проект Закону про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62613

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-148-0-4>

ДО ПИТАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ДИСКУРСУ ТА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Зінсу О. І.

аспірантка відділу докторантури та ад'юнктури

Національної академії внутрішніх справ

м. Київ, Україна

В сучасних умовах глобалізаційних процесів, які характеризуються зближення правових систем світу та розвитком інформаційного

суспільства, дедалі частіше повстають питання соціокультурної парадигми, гендерних стереотипів та переосмислення вироблених роками критеріїв правомірної поведінки у сімейно-рольовій взаємодії членів сім'ї, родині. У цьому контексті чільне місце займає розв'язання проблематики *домашнього, насильства*.

Домашнє насильство, яке у **різних своїх формах і проявах пов'язане із неправомірним застосуванням влади, силових прийомів, фізичних, економічних, психологічних утисків і знущань, є насамперед** протиправним діянням, що посягає на законні права та *інтереси людини, громадянина та завдає істотної шкоди державі, особі, суспільству*. Водночас критерії *домашнього насильства поєднані із домінуючими у суспільстві цінностями, які втілені у соціальних нормах і принципах для забезпечення правового порядку*. При цьому заходи *соціально-правового впливу щодо домашнього насильства сполучені із виконанням приписів певної юридично злагодженої системи, а саме національного законодавства конкретної країни*. Тож не випадково, що нині вітчизняні вчені в різних галузях знань, зокрема й кримінологи, шукають алгоритм подолання домашньої злочинності, і чим глибше даний пошук, тим більше стає зрозумілим, що проблеми такої злочинності тісно пов'язані з кризою культурного розвитку й моральної свідомості, правовим нігілізмом, алкоголізмом, наркоманією, проституцією, браком усвідомлення відповідальності за наслідки своєї діяльності тощо [1, с. 202].

Особливо гостро повстає питання зміни стереотипних світоглядних поглядів, структурних зразків у міграційному середовищі. Адже, *“кожне суспільство виробляло свою систему засобів соціального контролю, яка включала як переконання, приписи і заборони, так і заохочення, визнання та нагороди, які дозволяли привести поведінку людей до вимог соціальних норм”*[2, с. 40]. За цих умов, сучасна розгалужена мережа міграційного руху та особливості процесу адаптації до умов, певних правил поведінки, звичаїв, традицій і норм права країни імміграції з поміж іншого вміщують у собі складності щодо соціокультурних критеріїв *неправомірної та правомірної поведінки в сім'ї, побуті, родині*.

Нерідко такі складності з поміж іншого пов'язані зі сформованих роками стереотипними уявленнями, гендерною нерівністю, культурними табу тощо. Так, наприклад, за твердженням австрійських вчених, одним з основних бар'єрів стосовно звернення за допомогою індійських жінок-іммігранток в Австралії до соціальних служб було культурне походження фахівців. Як правило, учасниці вважали, що радник чи інший фахівець з індійського походження буде краще підготовлений для

ведення справи з домашнього насильства в індійській громаді у порівнянні з “австралійським” професіоналом через спільне розуміння культури, простоту встановлення стосунків та знання мову [3, с. 19]. У зв’язку з чим «порушити мовчання» і винести проблематику насильства за межі домівки створює внутрішній конфлікт та суперечить етнокультурними цінностями. А наявність соціальної стигми щодо жінки, яка стала жертвою насильства («люди не хочуть спілкуватися з жінкою, яка потрапила в таку ситуацію») також посилює мовчанку, “табу” стосовно насилля в сім’ї [3, с. 18].

Отже, поряд із соціокультурними чинниками, діють також чинники особистісних якостей фахівців. Зазначене таким чином, підкреслює роль соціально-комунікативної компетентності суб’єктів, які реалізують державну політику у сфері запобігання, протидії домашньому насильству й наголошує на необхідності вдосконалення системи запобігання та протидії домашньому насильству з метою підвищення правової культури, правосвідомості різних верст населення, у тому числі й різних соціально-демографічних спільнот.

Література:

1. Богатирьов, А. І. (2019). Кримінологічний погляд на проблему домашньої злочинності. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка, 3(87), 202-208. [https://DOI: https://doi.org/10.33766/2524-0323.87.202-208](https://doi.org/10.33766/2524-0323.87.202-208) - URL: <https://journal.lduvs.lg.ua> > journal > article > view
2. Налуцишин В.В. Філософсько-правова парадигма соціального контролю як засобу забезпечення правового порядку. Дисертація на здобуття наукового ступеня: доктора юридичних наук. 12.00.12 – філософія права. Національний університет «Львівська політехніка». Львів, 2018. URL: <https://old.lpnu.ua> > ... > Д 35.052.19
3. Colucci E., O’Connor M., Field K., Baroni A., Pryor R., & Minas Colucci, H. (2013). Nature of domestic/family violence and barriers tousing services among indian immigrant women. Revue Internationale de la Recherche Interculturelle, 3(2), 9-26. Retrieved from https://www.journal.psy.ulaval.ca/ojsindex.php/ARIRI/article/view/Colucci_Alt_erstice3%282%29